



Վահան Տերյան

Դու շրջում ես ամենուրեք, դու չըկաս

Դու շրջում ես ամենուրեք, դու չըկաս,
Աներևույթ դու խոսում ես աշխարհում,
Հանկարծ, անկարծ շնչում ես, որ կըգաս,
Հընայում ես, կանչում, կանչում ու լռում.

Քնքուշարույր ծաղիկների թերթերում,
Հույս դաշտերի խաղաղ նիրհող օվկիանում
Եվ աստղագարդ, խորհրդավոր գիշերում,
Եվ ջրերի արծաթաճոճ օրրանում:

Ամենուրեք մի կարոտ ես դու նետել,
Քո ըստվերն ես փռել անձիբ աշխարհում,
Դու ես հյուսում աստղացանցը ոսկեթել,
Գիշեր ու գօր կյանքը դու ես գարդարում:

Եվ աշխարհի ուղիներում ես մոլոր
Թափառում եմ և որոնում տխրադեմ,
Լսում եմ քո ձայնը անուշ-լուսավոր,
Կանչում եմ քեզ, բայց անունը չգիտեմ:

1908